

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriæ, 1669

III. Scapulare Carmelo Parthenium ob memorata in superioribus beneficia,
ac privilegia apud summos Pontifices, Antistites, Cæsares, Reges,
Principes, &c. omnesque gradus semper in pretio fuit, ac piè ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

CAPUT III.

SCAPVLARE Carmelo-parthenium ob memorata in superioribus beneficia, prerogativas, ac privilegia apud summos Pontifices, Antislites, Cæsares, Reges, Principes &c. omnesq; gradus semper in pretio fuit, ac pie usurpatum.

ESSERAM Salutis à DEIPARA ipsa prepositam, ex quo per B. SIMONEM STOCK innotuit, certatim Fideles, ex omni gradu ac ordine, arripuerunt. Edocti quippe de singulari DEIPARÆ protectione, in eos, qui usurpato specialis Filiationis & Fraternitatis pignore, ei sese dedissent in filios peculiare: obfignantibus præterea (inquit Raynaldus) narrationis veritatem operibus plerisque supra naturam, identidem DEO pijs hac de re sermonibus attestante; ingens omninò factus est concursus deponentium sibi SCAPVLARE. Cujus quidem concursus, motusq; animorum profus extraordinarij, exordium ducit Venerab. P. Petrus Swaningtonus B. SIMONIS Comes individuis, à miraculo, quod attractu sacri Scapularis, in persona Walteri fratris Decani Wintoniensis patratum attigimus num. 338. præcedenti Capite. *Sermone*, inquit Petrus de eo miraculo, *per Angliam & extra currente, multæ civitates offerebant nobis loca ad inhabitandum, & multi Proceres petebant affiliari huic sanctæ Religioni pro participio gratiarum, desiderantes mori in habitu sancto Ordinis, ut per merita gloriosæ Virginis MARIÆ haberent exitum vitæ bonum.* Subjungit, inde consecutam Ordinis nostri in multis Occidui orbis Provincijs, ad Fidei Catholicæ, Fideliumq; profectum, miram multiplicationem.

Hujus quoque admirandi concursus meminit R. P. Segerus Pauli, in *Chronologia vitæ S. SIMONIS Stock ad annum 1257.* his verbis: *Multi Reges ac Principes, præter vulgus innumerabile, successivè eidem Confraternitati sunt incorporati; quos deinde ipsi quoq; summi Pontifices, Cardinales, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, & alij ex Clero plurimi sunt imitati &c.* Atque magnus ille Belgicæ, & plurium Religiosorum Ordinum antiquitatis Scrutator, Aubertus Miræus, *lib. de origin. & increment. Ord. Carm.*

342.

Cap. 8. 1. p.

Admirabilis hominū concursus postulantium sacr. Scapulare: & undè hic ortum duxerit?

Cap. 6. agens de S. SIMONE Stock, & Scapulari cælitus illi tradito. Tanti, inquit, miraculi famam excepit cum admiratione Orbis universus: veritatem confirmarunt summi Pontifices non pauci: IOANNES XXII. CLEMENS VII. GREGORIUS XIII. SIXTVS V. GREGORIUS XIV. CLEMENS VIII. & cæ. Sanctitatem coluerunt Imperatores, Reges, Principes, Populi, qui in Sodalitium seu Confraternitatem sacri hujus Scapularis passim toto Orbe Christiano, non sine magno pietatis fructu curant adscribi.

Quamvis autem omnes animæ sint eodem apud DEUM loco, nec divitijs, aut dignitatibus, quas pietas & virtus non affectantur, DEO arbitro, plus deferatur, quàm ingloriæ paupertati: tamen, quia DEUS potentes non abiicit, cum & ipse sit potens; ideo non paupertinæ duntaxat plebis vilia capita, aut tenuis, vel mediocris fortis homunciones, sed Magnates quoque ac Summates afflavit, ut vellent habitu sancto per DEIPARAM delecto, atq; exhibito amirari. Antequam verò ex his singillatim referamus, qui hac nostra ætate hanc Marianam vestem gestarunt, primùm paucos ex innumèris indicabimus, qui prioribus illis sæculis eandem devotè usurparunt.

343. OMNIUM summus sua ætate inter Summates Laicos sacri hujus ritus observatores, censendus est S. LUDOVICUS IX. Rex Francorum; qui primùm à Palæstina regrediens, adductis secum de Majorum consensu sex de monte CARMELO Eremitis, vel ab eis edoctus religiosam SCAPULARIS observantiam, vel in regressu ritum satis disseminatam piè usurpans Carmelo-parthenio sodalitis nomen dedit; ut ferunt nostri Historiographi, & optimæ, & verisimillimæ conjecturæ. BONIFACIUS quippè VIII. in Diplomate de S. Regis Canonismo, testatur eum, post reditum è partibus transmarinis, assumpsisse vestem Religiosam, peculiarem, & humilem: quod non posse in aliam cadere, quàm in eam de qua agimus, inferri evincemus. Gaufridus etiam de Bello loco sancti Regis Confessorius, vitæque Scriptor, memorat ejus vestimentum religiosum habens Caputium super scapulas, quale olim erat Scapulare Carmelitarum. Narrat quoque Thomas Cantipratanus de ultione divitiarum Nuntium Comitum Geldriæ ad S. Regem ab Hero missum, à quo huiusmodi sannis derisus est in reditu: *vidi illum miserum Regem Papelardum, Caputium habentem capitis super scapulam.* Quæ est descriptio antiqui Scapularis Carmelitici, ut alibi notavi.

S. Ludovicus sacrum gestavit Scapulare,

Lib. 2. Apum C. 57.

AD imitationem S. LUDOVICI, cum apud eum hæreret, ejus tutelæ concreditus, *Alphonfus de la Cerda*, Alphonfi Castellæ Regis filius, induit ipse quoque sacrum SCAPULARE, ut ex antiquis nostræ Religionis monumentis produnt Neoterici: addentes eum hoc sacrum Schema præ purpureo Paludamento, & aureis torquibus ostentasse, & vitæ sanctioris initia inde esse auspiciatum. Nec modo hic Alphonfus Marianam hanc Ludovici Regis pietatem æmulatus fuit, verum etiam tota Regia ejusdem Familia.

PROCERES Anglos complures sacrum hunc Habitum suscepisse, prodebat, adductus initio Capitis, Swaningtonus. Et annotatur nominatim *Henricus Dux Lancastriæ*, quem à sanctitate & miraculis commendatum legimus. Annotatur item Comes Nortumbriæ. Sed nihil hi Proceres ad S. EDUARDUM II. alias V. Regem, ad quem extat apud Cherubinum Diploma JOANNIS XXII. obiitque anno 1328. malignitate Isabellæ conjugis, & Rogerij Mortimerij Reginæ concubini. Per hanc iniquitatis bigam Rex optimus miserè primum exturbatus est, concitato in eum insano populo. Tum velato vultu raptatus verius quàm agitato, per varia & confragosa itinera, fæneam coronam per ludibrium impositam gestans capite. Cum autem nec veneno, quod illi erat propinatum, nec tetrus odoribus inhalatis, qua erat naturæ firmitate, succubisset: longam denique ejus vitam pertæsi, qui mortuum volebant, curarunt noctu ingentem tabulam super ejus ventrem validè comprimi, & cornu oblongum anui ejus immitti. Intruso autem in cornu, cupreo veru candente, infelicis Regis ilia exusserunt; horrendoq; cruciatus genere, pium Principem neci dederunt. Putabat id genus diritatis, excogitatum primò fuisse apud Sebusianos à rabie ingeniosa mariti, Raynaudus in suo *Prato spirituali*, sed videmus longè anteriorem fuisse eam crudelitatem, & quidem in Regem, eumq; innoxium. De quo hæc attingere placuit, ut constaret novum Jobum, & adamantinum hominem, tantæ patientiæ meritò, *Martyri* titulo honestatum, haud exiguum decus conciliaffe SCAPULARI parthenio. Ob cujus reverentiam, insigniter demeruit Ordinem Carmelitarum, structis ei plerisq; Cœnobijs, & nominatim Oxoniensi; ut essent, qui in ea celebri Academia literis operam darent, futuri ornamento, ac præsidio Religioni.

Item *Alphonfus Castellæ Regis filius: & quanti illud fecerit? Raynaudus loc. citat.*

344.

Et *S. Eduardus I. Rex Angliæ:*

Cap. 60.

Par-

Eduardus
etiam I. &
III. An-
gliz Reges.

Parthenium quoq; hunc habitum gestasse, non pauci affirmant de
EDUARDO I. alias IV. jã dicti parente & de EDUARDO III. alia
VI. ejus successore, Regibus Angliæ, de quibus consilere poterit
Carmelum Thaumaturgum libro I. ad ann. 1314. & lib. 2. cap. 9. alijsq;
ibid. à me laudatos Authores.

345.

Item Rex
Scotiz: &
Duces
Armoricæ
Ioan. V. &
B. Francisca
de Ambrosia.

QUIDAM etiam in hunc Confratrum B. MARIE de monte
CARMELO Album referunt *Regem Scotie* illius temporis, & *Ioan-*
V. Ducem Armoricæ seu Britanniz, & B. Francisca de Ambrosia ejusdem
Regionis Ducissam: cui satis non fuit Marianum solum Scapulare
gestare, sed & Sanctimonialium Ordinis nostri habitum, defuncto
marito, cum ipso in matrimonio integram Virginitatis florem con-
servasset, assumere voluit. Migravit in Cælum an. Domini 1427.
die 4. Novemb. comitantibus eam SS. Virginibus S. URSULÆ So-
dalibus, quas in vita mirificè coluerat. Vide *Lezanam Tom. 4. Ann.*
Ord. Carm. ad an. 1427. & seq.

B. Angela
Regis Bo-
hemiz fi-
lia &
B. Ange-
la de Arena

Alij his accensent B. ANGELAM *Vladislai Regis Bohemiz* fili-
am: & beatam similiter ANGELAM de *Arena*, sed de his vide jam
citat. Annales ad an. 1251. n. 23. aliosq; Ordinis Historiographos,
& *Carmelum Thaumaturgum lib. 1. ad an. 1551.* sed tempus est, ut
missis his vetustioribus, propius ad nostram ætatem accedamus.

346.

Recensentur novem
Pontifices,
qui præter
alios complures Ma-
rianum
Scapulare
gestarunt.

A PEX Majestatis quo refulgent summi Pontifices, Christi Ro-
gis Regum in terris Vicarij, non censuit sibi indecorum, hac cele-
sti Tellerâ insigniri. Referuntur in hunc Syllabum GREGORIUS
XIII. & XIV. CLEMENS VIII. LEO XI. PAULUS V. GRE-
GORIUS XV. URBANUS VIII. INNOCENTIUS X. & ALEX-
XANDER VII. de quo hæc refert nost. Ven. P. M. Jo. Bapt. de
Lezana Tom. 4. Annal. ad an. Christi 1251.

Illud à nobis maximè expendendum, quo veluti pretiosissimâ gemmâ
sacra hæc vestis sæculis æternis coronata manebit. Sanctiss. videlicet D. N. A-
LEXANDRUM VII. Romanum Pontificem. Cæli & terre applausu, fer-
tissimisque presagijs nunc regnantem, ea ultro assumpta, & à Reverendiss.
Ordinis N. Generali Antistite sibi oblata, trabea velut regia succinctum & ser-
pulantem esse, pro conperto haberi. Et quod is, qui humanis nullis subiacet
Legibus à carnium edulio singulis hebdomadæ quartis ferijs piâ devotione abstinet:
idque adeo exactè, ut etiam die illa, quæ ad summum Pontificatus apicem ex-
meruit, quæ quarta feria fuit (tantæ à Deo celsitudinis donata pignus paret,
quam

Nota infig-
nem Alex-
andri VII.
in DEIPA-

quam omni) ejuscemodi abstinentia usus fuerit. Ratus sanè, quod ea habitus gestatione, DEIPARÆ, cujus insigne est, protectione fruatur, quæ tali die Christi Vicariam dignitatem ipsi plenè Patrum suffragijs, nemineque missitante sua intercessione impetravit. Interjectisque nonnullis hæc subjicit idem Lezana. Quam plures sunt Orbis Principes, Dynaste, & Magnates, qui s. hoc SCAPVLARE piè gestasse, in Historijs nostris describuntur, quos inter supremi Ecclesie Pastores nonnulli etiam recensentur; sed præ cunctis unus nobis hoc seculo sufficit ALEXANDER VII. &c.

Et Hippolythus Marraccius in suo Opere inscripto, Casares Mariani, in ejus dedicatoria ad ALEXANDRYM VII. ipsi Sanctissimo loquens hæc habet: Sed & insiti affectus tui ergà DEIPARAM indicium luculentum est, quod cum sacrum illum habitum, SCAPVLARE CARME-LITICVM nuncupatum, non solum à vulgari plebe, sed à Principibus, Regibus, & summis ipsis Pontificibus usurpatum (quo B. SIMON Stock Carmelita, DEIPARÆ Virgini MARIÆ singulariter addictus, & dilectus, ab eadem Deipara Virgine, tanquam sue Confraternitatis signo, & sui in eum, & totum Carmelitayum Ordinem amoris tessera, fuit amantissime donatus) jam olim devotissime suscepisses: & die Mercurij beata Virgini Carmelitanae sacro, Tibique propterea à devoto, supremus Ecclesia Hierarcha fuisse renuntiatus: pietatis virginæ retinentissimus, pro Carmelitarum lege & more, abstinentiam à carnibus, in summa licet corporis debilitate, & Pontificia inaugurationis labore, intactam, ut antea, eo die servare, ac illibatam custodire volueris. Hæc ille.

Singulari observatione dignum est, quod de L E O N E XI. scribit P. Segerus Pauli in Histor. vitæ S. Simonis prolixiori, his verbis: Cum L E O XI. jam creatus Romanus Pontifex Cardinalitia exueretur veste, ut Papali indueretur, voluit Prælatus vestiens SCAPVLARE Carmelitarum, quo idem LEO à pueritia munitus fuerat, una cum alijs vestibus è collo tollere, judicans Papalem habitum superare quemcunque habitum. Fieri id vetuit his verbis Pontifex: RELINQVAS MIHI MARIAM, NE ME DERELINQVAT MARIA. Quasi diceret: NOLI ME PRIVARE VESTE SEU HABITU MARIÆ, NE ME MARIA SUA PRIVET PROTECTIONE AC PRÆSIDIO.

ROMANOS Pontifices secuti sunt Principes magno numero, ex gentilitijs Romanorum maximè Familijs, Savellia, Aldobrandina, Burghesia, Barbarina, Pamphilia, Ursina, Ludovisia, Columna, Sfortia, Caraffa &c. eandem sacram torquem eximia pic-

K k k

tate

RAM pietatem.

Et Legnis XI. ergà Marianum Scapulare eximium affectum, & æstimationem.

347.

Loc. cit.

Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcoporum, &c. sacr. Scapulare gestantium numerus subduci nequit.

348.

Recensentur nostri temporis Cæsares & Augustæ qui Carmelitic. Scapulare gestarunt.

349.

Reges Hispaniarum Mariano Scapulari additi.

tate allumentes gerentesque. Notantur inter istos, inquit Raynaldus, *Cardinales omnino multi, quos sacrum ostium Pontificie Majestati propriè statuit. Possent ex nomine longum eorum syllabum appendere, sed malo pietatis notari, quam fastidium ex non necessaria, & tamen praelonga recensionem creare. Antistitum verò aliorum, Archiepiscoporum inquam & Episcoporum, aliorumque Prælatorum, eidem Cœtui Mariano confertorum, si est numerus, qui subductionem meam superet, & iusto volumini implendo par foret: tametsi non absque ingrati silentij nota prætereundi videntur, qui recens acini non Sodalitatis voluere, Eminentiissimi Sacri Rom. Imp. Electores, Archiepiscopi Neapolitanus, Colonienfis & Trevirensis; Principes compertissimæ pietatis, & ex gratia sublimitate dignissimi.* Hactenus ille.

TRANSEAMUS nunc ad Laicos, quos inter primum occurrit Augustissimi Cæsares, mundi fastigium tenentes: ex his fuere FERDINANDUS II. & III. FERDINANDUS IV. Romanorum. Rex, & qui hodie Sac. Rom. Imperio felicissimè præest LEOPOLDUS I. Austriacus.

Et Heroinæ Augustissimæ ELEONORA Mantuana, FERDINANDI II. & MARIA Austriaca, atq; ELEONORA Junior, etiam Mantuana, FERDINANDI III. successivè Conjuges piissimæ, ac MARGARETA Austriaca, Philippi IV. Hispan. Regis filia, LEOPOLDI I. augustiss. Consort. Plures ex prædictis Marianam hanc vestè suscepere è manibus Ven. P. DOMINICI à JESU MARIA, Viri virtutibus, ac prodigijs toti Orbi notissimi, asserente R. mo D. Joanne Caramuele Satrianensium ac Campaniensium Episcopo, in vite ejus Historia, quàm Libris VII. Viennæ Austriae edidit anno 1655.

EODEM Partheniæ pietatis ac devotionis spiritu inbuti fuere Hispaniarum Reges, ac præ cæteris *Philippus II. & III.* quem hic vel maximè ostendit ann. 1611. in illa tempestate, de qua supra Parte secunda Cap. XV. differuimus; dum tanto cum zelo præcipuum Carmelitarum parthenij Sodalitij privilegium, Bullæ scilicet Sabbathinæ, in Romanâ Curiâ, & apud Apostolicam Sedem, datis etiam ad PAULUM V. efficacioribus literis, tutatus est: & dum Ærarij sui publici Præfectis (qui Regiæ suæ Majestati persuadere nitebantur, ad incrementum non modicum annuorū suorum redituum haud parum confertum solitam passim observari à Mariani SCAPULARIS Confratribus vestra quarta à carnibus abstinentiam minimè permittere, aut moderari)

non minus piè, quàm Catholicè respondit : malle se, ac pluri facere subditorum, atq; vasallorum suorum in DEIPARAM pietatem, ac devotionem, quam proventuum suorum augmentum.

Et ut alios horum regnorum Reges Reginasq; prætereamus, *Margareta Austriaca Philippi III. conjux, Ferdinandi II. soror; ac Maria Anna Austriaca Philippi IV. conjux Ferdinandi III. filia, quæ hodiè univèrsa Hispaniarum Regna pijsimè, felicissimèq; moderatur.*

ANTEQUAM autem ad alias Provincias & Regna transeamus, lubet paucis hujus augustissimæ Domus, & Familiæ alios nonnullos Principes, qui parthenium Scapulare eximia cum pietate gestarunt, indicare. *Maria Anna & Constantia Austriacæ Sigismundi III. Poloniæ Regis successivè conjuges, Ferdinandi II. sorores; & Cecilia Renata Poloniæ Regina Ferdinandi II. filia. Anna Austriaca Philippi IV. soror Ludovici XIII. Regis Franciæ conjux, Carolus, & Leopoldus Wilhelmus Archi-Duces Austriæ, hic Ferdinandi II. filius, ille germanus ejus frater.*

Albertus Archi-Dux Austriæ Maximiliani II. filius, Rudolphi II. & Matthiæ Imp. frater, atq; Isabella Clara Eugenia Sereniss. Belgarum & Burgundionum Principes, omni virtutum laude ornatissimi: & hæc quidem non modo sacrum Scapulare piè gestavit, verum, quod jam supra de S. Ludovico nono notavimus, depudens vanitati, Religiosum illud Schema non in occulto (ut multi & multæ Summates faciunt) sed propalam & in manifesto proferebat.

Maria Anna Electrix Bavaricæ, & Maria Magdalena Hetruricæ Duciss. hæc Ferd. II. soror, illa filia: & ne diutiùs in alijs recensendis inmoremur Carolus Joseph, Maria Leonora, & Maria Anna Archi-Duces Austriæ, Ferdinandi III. Regia Proles.

UT Lodoicei sanguinis simul & Regni, sic pietatis heres *Ludovicus XIII. viso in obsidione Monte-Pessulana ingenti miraculo glandium; quæ è sclopeto emissæ in nobilem præfectum militiæ cataphractæ, non læserant, tactu sacri Scapularis, quod gestabat, emolita, voluit ea Marianæ protectionis Tessera, & ipse communiri. Probavit se quoque pijsimi hujus Principis, ac præfati sancti Ludovici germanam sobolem Ludovicus XIV. dum anno 1655. triumphalem DEIPARÆ pompam, & clientelaris subjectionis tantæ Matri præ-*

350.

Et complures Augustissimæ Domus Austriacæ Principes.

Notanda hujus Principis pietas & Religio.

351.

Reges Franciæ.

stitæ, publicam professionem, solemnî anniversario ritu recurrentem, obsignavit sacri hujus Schematis ultrò expetita assumptione: quo Regiam Majestatem suam propalam convestit R. P. Leo à S. Joanne Regius Ecclesiastes Ord. N. Visitator Apostolicus. Alij huic consentent (ut nunc alios non paucos mittam) Valesiæ & Borboniæ Ducum & sanguinis Principes) *Henricum IV.* qui militiæ Ordinem instituit in honorem B. *MARIÆ* Virginis de monte *CARMELO*, ac jus Consortem *Mariam* Mediceam, ejusdem *Marianæ* pietatis oblectantissimam *Heroïnâ*.

Reges Lusitaniz, & Poloniz.

Nec his omnibus in hoc Partheniæ pietatis ardore cesserunt Reges Lusitaniz, maximè Rex *Sebastianus*: aut Reges Poloniz *Augustus III. Vladislaus*, & *Joannes Casimirus* ejusdem filij & successores, *Alexander*, & *Carolus* Episc. Vratislaviensis, horum fratres, ut aliter reticeamus, Jagellonidum, Regijq; Polonorum ac suecorum sanguinis Principes &c.

352.
Duces Bavariz.

Nec prætereundi Regibus suppare Bavariz Duces, atque Electores, *Maximilianus*, qui hac Mariana veste, tanquam armatura insuperabili, muniri voluit, priusquam anno 1620. ad bellum Pragense contra rebelles Bohemos, ipsorumq; Pseudoregem *Fridericum Palatinum* procederet, uti hisce verbis testatur Reverendiss. *Caracul* in vita *V. P. Dominici* lib. 5. Cap. 3. *Parthenio SCAPULARI* primus armum investitus fuit Dux, scilicet *Maximilianus*: postea militiæ Principi, postea ceteri, tanto numero, ut debuerit Ducissa cooperari, & jurare, multa millia consciendo *Monachij*; quæ ad exercitum missa, & à *DOMINICO* benedicta, militibus distribuerentur. Hæc ille. Nec minus profuit *Maximiliano* *Marianum SCAPULARE*, quàm *Theodosio* Magno *Augusto Scapulare S. Senuphij Abbatis*: & sicut hic illo instructus *Maximus* tyrannum potentissimum, & multis victorijs ferocientem, felicissimè, ferè absq; suorum sanguine prostravit; ita ille non minus feliciter, paucis suorum desideratis, *Palatinum Pseudoregem* similiter insolentem superavit.

Quando & à quo Dux Maximilianus Scapulare receperit, & quid illi contulerit?

Maximiliani vestigijs, in *Mariano-Carmeleo Scapulari* gerendo, insigni cum pietate inhæserunt *Elisabetha* Lotharinga, serenissima eius conjux, & filij *Ferdinandus Maria* Bavariz Princeps & Elector, & *Maximilianus* Dux &c. ac nurus *Adelheydis* Sabaudiz prin. *Francis* quoque ejus serenissimi *Ferdinandus* Colonienfis Archiepisc. & Elector.

& Albertus cum conjugē Mechtildi Leuchtenburgica, & natis suis Ioanne Francisco, Maximiliano Henrico Archiepisc. ac Electori Colonienſi, Alberto Sigismundo Episcopo Frisingenſi ac Ratisbonenſi, & Maria Renata, &c.

HIS quoque sicut fanguine, ita & eodem Marianæ pietatis ac devotionis spiritu proximè conjuncti sunt Duces Neoburgici, Philippus Guilielmus, & Elisabetha Amelia cum Ducali Sobole &c.

Nec ab his recesserunt Duces Lotharingiæ Carolus, ac Nicolaus Franciscus, ejusque conjux Claudia, ac nati Ferdinandus Philippus, Carolus Leopoldus, & Maria Teresa: & ut alios complures ex hoc Regio sanguine prætereamus Franciscus Episcopus Verdunensis &c.

Ex pluribus Sabaudiæ Ducibus paucos insinuabo, scilicet Carolum Emmanuelem, Victorem Amadeum, ac Carolum Emmanuelem juniorem, horumque Sereniss. Conjuges; atque Franciscum Thomam, Principem, Mariani habitus cultui impensè addictos.

Idem dixerim de Mantuanis Ducibus Carolo I. & II. & Vincentio Gonzaga, missis permultis aliis.

Idem de Cosmo II. & Ferdinando II. & hujus conjugē Victoria aliisque Ducibus Hetruriæ: & Edvardo Principe Parmense, aliisque Proceribus illustrissimis Italiæ, maximè Regni Neapolitani ac Sicilia.

Aliarum Illustrium familiarum, etiam primæ notæ, & Regiis ac principalibus titulis micantium, Carmelo - partheniæ huic pietati, atque observantiæ addictarum nomina & exempla prætereo; quod in omnibus regnis non modo Europæ, verum etiam non paucis novi Orbis, & Indiarum, tam Orientalium, quam Occidentalium, abundant, & ex Codicibus, quos Tabularia Confraternitatis hujus asservant, longa seriè promi possint.

Ex his deducitur primò, à veritate alienum esse, quod nonnulli perperam affirmant, observationes religiosas, & sacra pietatis instrumenta, atate nostra, apud Magnates vilescere, dum verentur, inanis observantiæ ac superstitionis notari.

Deduces secundò, quàm falso quidam Anti-Mariani, & invidiæ spiritu impulsî, assèrant, Partheno-Carmeliticum SCAPULARE jam inde ab initio non fuisse assumptum, aut usurpatum ab Optimatibus, verum à plebeis duntaxat, & infimæ sortis hominibus. Quan-

Kkk 3

quam

353.

Duces Neoburgici. Duces Lotharingiæ.

Duces Sabaudiæ.

Duces Mantuani.

Duces Hetruriæ, Princip. Parmens.

354.

Corollaria è dictis supra deducta.

quam non id ego pro summo S. SCAPULARIS honore vendito, qui sciam quo loco sit apud DEUM quantavis mundana nobilitas: nec attendi in Cælo, quantopere quis supra alios mortales eminent fastigio terrenæ dignitatis, sed quanto gradu virtutis præcellat. Ut proinde quem virtus deficit (quod præclare docuit sive Eucherius, sive Eusebius Gallicanus) ignobilis habeatur, & rusticanus. Inter Summates vero numeretur apud DEUM, & nobilissimus atque illustrissimus supra Reges ac Cæsares habeatur, vel si opilio, aut agroso fuerit, qui abjectionem generis, & natalium vilitatem pietate condecorat: & splendore virtutum pensat, ut benè pronuntiavit Nazianzenus; qui etiam ex Basilij sancti persona, Christianum non dignitate, sed fide viva atque virtute insigniri confirmat.

Hom. 3. de Pasch.
 Quis apud DEUM magnus, aut illustris habeatur?
Orat. 28. num. 14.
Orat. 2. num. 24.

355.

Mira non solum Europæorum, verum etiã Indorum devotio ad Carmelit. Scapulare.

CÆTERUM mediij ac infimi ordinis Sodalium, seu ut vocari solent Confratrum ac Sororum frustra iniretur numerus, non modo in nostræ Europæ regnis, verum etiam Indiarum tam Orientalium, quam Occidentalium, ut testatur in suo opere Romæ an. 1666. excuso, & Italicè inscripto, *Prima Speditio all' Indie Orientali &c.* noster Joseph à S. Maria, ALEXANDRI VII. Legatus Apostolicus ad regna Malavarica, & Episcopus Hierapolitanus. Hic *lib. 2. ejusdem Operis cap. 2.* de quodam loco, quem *Carolengate* Italicè nuncupat, in ultimis Indiarum Orientalium finibus sito, refert: se ibidem reperisse ultra quinque millia hominum sacr. SCAPULARE gerentium, ac deprehendisse in illis Regionibus quammaximam populi ad illud ac SS. MARIAM Virg. de monte CARNELO pietatem atque devotionem. Id quod in omnibus alicujus notæ civitatibus, ac etiam plerisque oppidis, quo Sodalitij institutio pervasit, quotmensibus usurpari oculis potest, in solemnibus supplicatione, quam obire, frequentibus qui in loco degunt Sodalibus, ex usu est. Sed maxime in anniversaria SCAPULARIS Virginis festivitate, quæ, ut supra dictum, recurrit solemnibus 16. Julij, aut Dominica proximè sequenti. Tunc enim redaccensis Sodalium studio, præ quibus tempestatis illius æstus frigere videri possit, tantus concursus omnis generis, conditionis, ac sexus personarum, ad professionem susceptæ prius religiosæ observantiæ, ut appareat Cælestem afflatum intervenire, & Reginam Cæli Clientum suorum ad copiosam multitudinem evocasse.

[Cont.]

[Consideratione verò (inquit Raynaudus) dignum est, hæc studia indies non obsolescere. Imò quo magis nebulones aliqui, & pruriginosi à pietate malè constituti, in sacrum SCAPULARE, licenter vel linguas exerunt, vel calamos exacuunt, eo amplius feruere Fidelium affectus, & numerum augetur, captantium Religiosum hoc Schema, ut per illud inter speciales DEIPARÆ Filios ac Fratres cooptentur. Nimirum casti sunt Satanae, & Emissariorum ejus quantivis conatus, adversus desponsam à DEIPARA tutelam. Et ex antiquo Divinae Curia stylo, pietas, quo plus appetitur turbibus, eo felicius increfcit. Notatum id est in Filiis Israel, de quibus scriptum est Exodi 1. Cap. *Quanto opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur & crescebant.* In Christianis falce Ethnica demetis, idem observabat Tertullianus, cum Paganis insultaret ac diceret: *Nil proficit exquisitior quaque crudelitas vestra, illecebra est magis sectæ.* Plures effimur, quoties metimur à vobis: semen est, sanguis Christianorum. Tunc magis edificatur hæc secta, cum cædi videtur; ajebat idem ad Scapulam. Idipsum occino obstrepentibus pietati Scapularis Carmeliti &c.] Hactenus Raynaudus.

Loc. cit.
Quanto magis ab aliquibus hic Deiparæ cultus ac habitus impugnetur, tanto amplius increfcit & inclarescit.

in fine Apolog.

CAPUT IV.

Satisfit objectionibus contra dicta in precedenti Capite.

Dupertinam plebem, Orbe ferè universo SCAPULARI Partheno-Carmelitico addictissimam, nemo invidet. De Summatibus tamen est qui reclamet. Nec unus, quamvis unus præsertim Launoyus; qui duas Regum gemmas, S. LUDOVICUM IX. Gallia, & S. EDUARDUM II. Anglia, Monarchas, Scapulari Mariano indutos, dicere; falsitatis infimulat, & ab historica veritate abhorrere contendit.

S. Ludovicum ex albo Sodalium expungit Launoyus, suo illo solemnni ariete adhibito; quod nemo è tot Historicis, qui S. Regis acta conscripserunt, tradat eum SCAPULARE Carmelo-parthenium induisse. Non Gaufridus de Bello-loco S. Regis Confessarius: non Guilielmus Carnotensis, ejusdem Sacellanus; non Jonuil-

356.